Faciens alo'] a Pater ſolli
citudines noſtris hu
meris incumbentes
b perpeti cura reuoluimus vt
c errantes in viã veritatis in/
ducere ipſoſq; luciferare deo
d ſua nobis cooperãte gratia
valeamus: hoc eſt quod pro
fecto deſiderãter exquirim⁹:
e ad id noſtre mentis ſedulo
deſtinamus affectum ac cir/
ca illud diligenti ſtudio vel
ſtudioſa diligẽtia vigilam⁹.
Non ambigimus autem
quin huiuſmodi noſtruʒ de
ſiderium aſſequendum diui/
norum eloquiorũ ſit expoſi/
tio congrua: ipſorũq; fidelis
f predicatio admodum oppor/
tuna. Sed nec ignoram⁹ qñ
g h et hec promi noſcãtur inani/
ter vacuaq; redire: ſi aurib⁹
linguã loquẽtis ignorantiũ
i proferantur. Ideoq; illi/
us cuius vicem in terris: li/
cet immeriti gerimus imitan
tes exempluʒ: qui ituros per
vniuerſum mundum ad euã
geliçandũ apoſtolos: in om/
k ni linguarum genere fore vo
luit eruditos: viris catholi/
cis noticiam linguarum ha/
bentibus: quibus vtunt̃ in/
fideles precipue: abundare
ſanctam affectamus eccleſi/
l am qui infideles ipſos ſciãt
⁊ valeant ſacris inſtitutis in
ſtruere: chriſticolarumq; col
legio per doctrinam chriſtia
ne fidei ac ſuſceptionem ſa/
cri baptiſmatis aggregare.
Ut igitur peritia lingua
rum huiuſmodi poſſit abili/
ter per inſtructionis efficati/
m am obtineri. Hoc ſacro
approbante cõcilio: ſcholas
in ſubſcriptarum linguaruʒ
generibus vbicũq; romanã
n o curiam reſidere contingerit:
p necnõ in pariſieñ. ⁊ exoñ. bo
noñ. ⁊ ſalamãtino ſtudijs ꝓ
uidim⁹ erigendas: ſtatuẽtes
vt in quolibet locoꝝ tenean/
q tur viri catholici ſufficientẽ
r habentes hebraice grece ara
bice ⁊ chaldee linguaꝝ noti
ciã: duo videlꝫ vniuſcuiuſq;
lingue periti qui ſcholas re/
gant inibi: et libros de lin/
guis ipſis in latinũ fideliter
transſerentes: alios linguas
ipãs ſollicite doceant: earũ/
q; peritiam ſtudioſa in illos
inſtructione transfundant:
vt inſtructi ⁊ edocti ſufficien
ter in linguis huiuſmodi fru
ctum ſperatũ poſſint deo au/
ctore producere fidem: ꝓpa/
gaturi ſalubriter in ipõs po
pulos infideles. Quib⁹
equidem in roma. cu. regenti

Diuiſio Inter. Ponit̃ primo exordiũ in quo duo fa cit. Primo ponit intentionẽ ſuã generalẽ. Se/cũdo ſpecialẽ. ibi: Nõ ambigim⁹. In ſcda: Ut igit̃. ponit̃ cõſtitutio: primo ꝓuidens circa loca magiſtrorũ: ſecũdo circa expẽſas. ibi: Quibus.

a Sollicitu dies. ꝯcor. d pur ga. c. iter. vbi po nit̃ alia. ſ. de vul peculis capien/dis. b Per peti. q̃ſi ꝑpetua cõtinua vel aſſi/dua. ẽ ⁊ infiniti uũ hui⁹ verbi ꝑ perior: et ponit̃ pro diu tolerare vel valde pati. c Inducere. xlv. di. tria ſũ. d ſpon. inter opa. d Cooperã/te gratia. ꝑ quã cognoſcit̃ quid agendũ ſit ⁊ qd vitandũ: ⁊ adiu uantur ad faciẽ/da. de cõſe. diſt. iiij. gratia. ⁊ tri/bus vltimis ca/pitulis. Eſt aũt gratia operans ⁊ cooperãs. pri/ma preparat ho minis volũtateʒ vt velit bonum. Scda adiuuat ne fruſtra velit. videt̃ tamẽ qui/buſdam ꝙ eadẽ ſit gratia: idem donũ: vel eadeʒ

Act. 2. virtus operãs ⁊ cooperans: ſʒ ꝓ/pter diuerſos ef fect⁹ diſtinguũt̃ in ꝟbo. Gratia enĩ q̃ parat ho/minis volũtatẽ ad bonũ cũ non ſit ocioſa: vt au/geat̃ ⁊ aucta ꝑ/ficiat̃: coadiuuat ne fruſtra velit: ſed ꝑducat ad opus quodcunq; recipias coaptabitur hec littera huic alter cationi theologoruʒ: eſt ſimilis altercatio canoniſtaꝝ: an ſit vna fides coniugi: an ſint due: de qua. xxvij. q. ij. coniuges. Itẽ altercatio legiſtaruʒ: an ſint due poſ/ſeſſiones differentes ſpecie: an vna tantũ diuerſificata per accidentia: de qua ſatis patet per Dy. de reg. iur. in tertia regu. lib. vj. ⁊ an ſit vnicũ intereſſe an triplex: de quo etiam ſatis ꝑ eum. eo. ti. mora. Johan. an.

e Ad id. ſcʒ ad inducendum errantes ad veritat̃ viam. f Admodum. ꝓ valde. concor. vide. ſ. ea. com. de iureiur. romani. ver. nos itaq;.

g Promi. i. proferri vel ꝓmulgari. ⁊ habetur hoc verbum de iude. nouit. ver. q̃cunq;. xxiij. q. iiij. nõ põt in fi. ponitur enĩ ꝓmere pro ꝓferre manifeſtare aperi/re ore dicere. h Inaniter. quaſi inuanũ vel inutili ter. i Proferant̃. ſi. de offi. ordi. quoniam. k Voluit. Actuũ. ij. in prin. ⁊ de varietate lingua rũ. xvj. di. ſeptuaginta in fi. l Qui. viri catholici. m Obtineri. ſi. eo. ti. c. fi. n Curiã. q̃ habet ſtu dium generale. ⁊ priuilegia ſtu/dij. de priuile. c. ij. lib. vj. o Reſidere. quod dic vt. ſ. ea. cõ. de elec. ne romani. § ſane. p Bonoñ. dicit̃ bononia q̃/ſi ſuꝑ oĩa bo/na vel bonorum noticia. nimis a/mabilis: nõ pu/to ꝙ ordo iſte ꝓ cedat ex ordine ſtudiorũ: ſed ex gratificatione ꝓ uinciaruʒ: ⁊ hoc quia dicebat ro. cu. premitti: que vltimo ſtudium habuit a tempo re Inno. iiij. vt pre. decre. ij. de priuil. li. vj. quic quid ſit hoc con ſtat ꝙ Bonoñ. habuit ꝓuilegia ſtudij a theodo/ſio: de minore ta mẽ intelligo qui regnare cepit ꝓ ut ex chronicis: q̃s veriores pu/to: percipio An/no dñi. ccccxxv. et regnauit an/nis. xxvij. q̃ ta/mẽ anno ſui im/perij hec conceſ/ſerit nõ ꝑcipio: currentibus au/tẽ. cccclij. ſucceſ/ſit Martianus. q Sufficien tẽ. nõ dicit emi/nentem: cõcor. de elec. cum nobis olim. de p̄bẽ. c. penul. r Hebraice. In originali habuim⁹ hebraice grece arabice ⁊c̃. ⁊ illud grece in ipſo originali erat cancella tum: ⁊ forte propter litterã que eſt ſupra quibus vtun tur infideles ⁊c̃. cancellata fuit: cũ greci fideles ſint. ⁊ olim ſub obedientia eccleſie. de bap. licet. et facit quod nota. de ſum. trini. c. j. lib. vj. tamẽ hodie ſciſmatici ſũt: nec recognoſcunt caput romane eccleſie: ⁊ forte expedi entior eſſet ſue lingue doctrina q̃ʒ aliarum. Iudei aũt habent litteram hebraicam: ſed linguam ſpecialem in vulgari non habent: habemus enim ꝙ emanauit ipſo/rum lingua vulgaris. Arabica littera eſt ſaracenoruʒ. Chaldea chaldeorum. de qua. xxxvij. di. § hinc etiaʒ: et c. turbat. ⁊. c. de quibuſdam. ⁊ tamen fertur ꝙ hec litte ra hodie non habeat̃.

bus per ſe.apo.in ſtudijs ve
ro pariſieñ.per regem frācie
in oxonieñ.anglie:ſcotie:hy
bernie:ac vualie ĩ bonoñ.ꝑ
italie:in ſalomantino per hi
ſpanie prelatos monaſteria
capitula conuentus collegia
exempta et non exempta ⁊ ec
cleſiarum rectores in ſtipen/
dijs competentibus et ſum/
ptibus volumus prouideri:
contributionis onere ſingu/
lis iuxta facultatum exigen/
tiam imponendo priuilegijs
⁊ exceptionibus quibuſcun/
ꝗ contrarijs nequaꝗ obſtā
tibus : quibus tamen nolu/
mus quo ad alia preiudiciū
generari. I dez. Jo ad quē
ſpectat magiſteriū vel docto
ratū tribuere:prius a docto
rando recipiat iuramentum
ꝙ in ſolennitate ſua non ex/
pendet vltra ſummā triū mil
lium turoñ.argenteorū:ꝙ ſi
nō fecerit:etiam ſi ſit epiſco/
pus per ſex menſes a colla/
tiōe magiſterij eſt ſuſpēſu.
hoc dicit Jo.an. ca.II

Cum ſit nimiſ abſurdū
vt quis cum vanitate
⁊ imperitia ad honorem aſcē
dat peritie litterarum:non ſi
ne turbatione miramur illū
apud ſcholaſticos inualuiſ/
ſe abuſum:ꝙ pleriꝗ eorū q̄
in quauis ſcientia ad docto
ratus vel magiſterij aſſumū
tur honorem cum ſua ſolēni
ter principia faciūt aut ſui re
cipiūt inſignia doctorat⁹ cir
ca cibos veſtes ⁊ alia ſic ex/
penſis excedūt:ꝙ ⁊ ipi tran/
ſeūte expēſarum huiuſmodi
vanitate:vacui pleruꝗ re/
manent ⁊ granati. Et ce/
teri qui vel nolunt vel neque
unt ſimiles expenſas ſubire:
hac occaſione frequēter a re
ceptione honoris huiuſmo/
di retrahunt. Uolentes
igitur d̄ oportuno ſuper his
remedio prouidere: illis ad
quos vbilibet pertinet hono
rem tribuere memoratum di
ſtricte p̄cipimus: vt quoſcū/
ꝗ ab eis de cetero dictum re
cipientes honorem:iuramen
to prius aſtringant:ne vltra
tria milia turoñ. argenteorū
in ſolennitate circa huiuſmo
di doctoratum aut magiſteri
um quomodolibet adhiben/
da expendat:ipſoſꝗ nihilo/
minus niſi forſan notabilis
conditionis extiterint: vt in
fra ſummā p̄dictā huiuſmo/
di moderentur expenſe effi/
caciter exhortantes:ac ſi hoc
illorum congruere ſtatui vi/
derint iuramentum exigen/
tes ab eis:ꝙ certos infra ſū/
mam prefatam taxandos ab
ipſis expenſarum terminos
nō excedant. Si quis au
tem pontificali dignitate p̄/
fulgens non recepto prius
iuramento prefato honorem
cuiꝗ tribuerit ſupradictum:
a collatiōe magiſterij ſeu do/
ctoratus cuiuſlibet ꝑ ſex mē/
ſes ſequentes eoipſo noue/

a Sedem apoſtolicam. in ſtipendijs competenti/
bus et ſumptibus volumus ꝓuideri qđ ſequit᷑.
b Uualie.ſcribit᷑ ꝑ duplex.v.vt dixi.de tempo.or
di.c.ij. c Rectores.alios beneficiatos non videt᷑
includere. d Volumus.hec voluntas ſuis manet
terminis: q2 nō
fuit de executo/
re ꝓuiſum.
e Faculta/
tū.de cen.ſopi/
te cū ſuis cōcor.
⁊.ſ.c.pxi.
f Ad alia.cō/
cor.ſ̄.ea. com.d̄
ſta.mona.c.ij. d̄
reli.do.c.ij.

Diuiſio

Cum ſit. Par/
tes patet. In p̄/
ma exordiū po/
nēs cōſtitutiōis
cauſam. In ſecū
da cōſtitutionē.
ibi:Volētes. In
tertia punitionē
trāſgreſſor.ibi:
Si q̄s.
g Schola/
ſticos. idē vbū
xxxviij.di. ſedu/
lo in prin. d̄ he/
re.cū ex iniūcto
.§.lz.de reſtitu.
ſpo.frequens li.
vj. h Docto
rat⁹ vel magiſte
rij.ſic.xxxvij.di.
de q̄buſdā. ⁊ di/
ꝑ p̄ꝓlecūt q̄dā ꝙ docto
ma res in iure cano
ſtri nico vl' ciuili.ma
giſtri dicūtur in
theologia vel ar
tib⁹: ⁊ quid do/
ceant ſeptē libe/
rales artes:ſatꝭ
per Hoſti.in ſū
ma hui⁹ tituli.
.§.iij.facit ad p̄/
mū ꝓemiū. lib.
vj.circa mediū.
ad ſcōm.eo.ti.c.
penul.⁊ vlti.hoc
recipit᷑ apđ itali
cos.Sed vltra/
montani cōiter
vocāt magiſtroſ
nec debet alicui
hec denominatio fore moleſta cum chriſtus ſic a diſci/
pulis vocaretur.Joh.iij. quod ipſe acceptabat. Joh.
xiij.dicens:Vos vocatis me magiſter et domine et be/
ne dicitis:ſum etenī. Et dicit᷑ magiſter quaſi maior in
ſtatione:ſicut miniſter quaſi minor. ibidem.ſ.titu.ij.c.
ſine pec j.§.ſane.dicitur etiam a mouendo vel a monſtrando:
poſſit ⁊ de his per Hoſtien.in ſum.eo.titu.§.j.
honor i Honorē.hūc honorē ſine pctō q̄s poſtulat etiā ĩ
octorat⁹ quacūꝗ ſciētia:ſi eſt dign⁹.viij.q.j.in ſcripturis.ver.
ecce ego.eo.ti.quanto.ratio:quia per hoc petit oportu
nitatem cōmunicandi qđ habet et quod laudabile eſt:
⁊ ad charitatē ꝑtinēs. In indigno vero eſt peccatum
preſumptionis:de hoc ꝑ Archi.xlviij.di.c.j.
k Principia.ita loquunt᷑ quidam in ſtudijs q̄buſ
dam vltramon/
tanis.
l Inſignia Inſignia
doctorat⁹.ita lo/ doctoralia
quimur nos : et
iſta inſignia ſūt
cathedra birre/
tū:apud aliq̄s
liber anul⁹ oſcu/
lum.
m Excedūt.
ſicut quandoꝗ
imperfectum ſci
entie ſupplet ꝑ/
fectio charitatis
de renun.niſi.§.
pro defectu . ſic
quandoꝗ in ta/
libus imꝑfectuz
ſcientie ſupplet
ꝑfectio expēſaꝝ.
n Uacui.pri
us habitis ⁊ cō/
ſumptis.
o Grauati.
onere debitorꝝ.
p Juramē/
to.ſi.de iude.ſi/
gnificauit.ſ̄.ea.
compilla.d̄ reli.
domi.quia.ꝟ.il/
li etiā.ſ.ti.ij. c.j.
.§.porro. d̄ mul
tis iuramentorꝝ
formis expſſis ĩ
iure:vide ĩ Spe
cu.d̄ iureiu .§.j.
ꝟ.illud.ad quas
addas iſtas.
q Argēteorꝝ.
aſcēdūt ad mo
netā bonoñ. q̄n/
gētas li. bonoñ.
paruorum ponē
do turoñ.ꝓ du/
obus venetꝭ.vel
xl.bonoñ. ꝑuis.
vt valere cōſue/
uerant.
r Doctora/
tū.expēſas ꝓua/
ti examinis non
videt᷑ includere.
s Taxādos.ſi.ſ̄.de vſur.ꝗꝗ.ꝟ.ceterū.li.vj.
t Pontificali.al's nō includeret᷑.de ſen.ex.quia pe/
riculoſum.de elec.ſi cōpromiſſari⁹.§.hmōi.li.vj.
v Cuiuſlibet.nō illi⁹ ſciētie tm̄ cui⁹ doctoratū con
tulit nō recepto iuramēto:⁊ eſt ſi.de temp.or.vel nō ē.
x Sequētes.imediate.ſi aūt pendēte primo ſeme/
ſtri iterū violet hanc conſtitutionem an ſtatim currat
ſcōm ſemeſtre :an tunc cū finitum fuerit primum dubi
tabat᷑:⁊ cōmuniter tenet᷑ ꝙ nō fit duplicatio toti⁹: ſed

ſtatim poſt ſcdam trãſgreſſionẽ inchoat ſcdm ſemeſtre ꝑ leges.ff.ad.l.acquil.ita vulneratus. ⁊ ad turpil.l.in ſenatus in fi.ad carboni.l.carbonianũ .§.fi.et.l.ſe.⁊ facit.ʒ.de prelu.c.j.ver.ſi qui vero.de hoc ſa tis ſcripſi.de electi.cũ in cũctis in fi.

Queſtio Sed nunqd ſuſpenſione pendẽre valeret collatio doctoratus facta per ſuſpenſũ:conſtat ꝙ iſte nõ eſt caſus in quo ĩprimatur character. Item nec datur hoc officium ex impreſſo charactere:ſed ex poteſtate officij:⁊ eſt quedam auctorizatio et declaratio q̃ declarat illũ etiã dignũ ad officiuꝫ doctrine et dat auctoritatẽ vt doceat: puto igit̃ ꝙ ſi ſuſpẽſio erat occulta: habeat auctãtis dationem nec ſit neceſſe iterari:ſecus ſi eſſet publica:facit de re.iu. ad ꝓbãdũ.et qđ ibi no.⁊ vide qđ dixi đ here.ſi aduerſꝰ.⁊ qđ no.in Spe.đ iſtru.edi. .§.reſtat.v.qd ſi tabellio.

a rit ſe ſuſpenſum.

De iudeis et ſaracenis.

Clemens.v.in ꝯcil.Vieñ.

Principes chriſtiani compeſcere debent ſaracenos ſibi ſubiectos ab inuocatione publica mahometi et a peregrinatione quã facere ſolent ad ſepulchꝝ ipſius.h.d. Io.an.

Capitulũ.I

b Cedit qdem in offẽſam diui nomĩs et opprobrium fidei chriſtiane ꝙ in qbuſdã mundi ꝑtibus ꝑncipibus chriſtianis ſubiectis in quibus inter
c dũ ſeorſum interdum vero ꝑmixtũ cum chriſtianis habi
d tant ſaraceni ſacerdotes eo
e rũ çabaçala vulgariter nũcu
f pati: in tẽplis ſeu meſquitis
g ſuis ad q̃ ijdẽ ſaraceni conue niũt: vt ibidẽ adorẽt ꝑfidum
h mahometũ:diebꝰ ſingul' certis hor' ſtãtibꝰ ĩ loco aliq̃ eminenti eiuſdem mahometi nomen chriſtianis et ſaracenis audiẽtibꝰ alta voce ĩuocãt et extollũt:ac vba q̃dã in illius honorẽ publice profitentur.
i Ad locum inſuꝑ vbi olim q̃
k dam ſepultus extitit ſaracenꝰ
l quẽ vt ſanctum ſaraceni alij venerantur et colunt:magna ſaracenorum eorundem partium et etiam aliarum cõfluit publice multitudo:ex quibus noſtre fidei non modicum detrahit̃:et graue in cordibꝰ fidelium ſcandalũ generatur. Cum autem hec diuine maieſtatis diſplicẽtia nõ ſint vllatenꝰ tolerãda:ſacro approbãte ꝯcilio ĩpa in terris chriſtianorũ diſtrictiꝰ fieri deinceps ĩhibemꝰ: vniuerſis ⁊ ſinglis

bulo:q duo habent genera ſacerdotũ. Primi in ſingulari vocant̃ foqui in plurali vocant̃ foqua : et iſti ſũt vxorati ⁊ manẽt in meſqtis . Scdi vocant̃ alhages:⁊ iſti cõiter nõ ſunt vxorati ⁊ relinquũt mũdũ: et ſic diuerſũ a primis ĩ habitu:⁊ alijs:ſic apud nos religioſi a ſecl'aribꝰ clericis: ⁊ iſti ſemel accedunt ad ſepulchꝝ mahometi:⁊ qlibꝫ meſqta hꝫ vnũ ſacerdotẽ de ꝓmis: et vnũ miniſtruꝫ q̃ vocat̃ muetdẽ : qđ ſonat preco:q̃ ſupplet defectuꝫ cãpanaꝝ q̃s licet ſaraceni multum cõmendent:q tñ chriſtiani in eis habendis ꝑuenerũ noluẽt eis vti. Illiꝰ ꝑconis officiũ ẽ:q horis de qbꝰ infra dicitur aſcendit turrim meſqte:q̃dratam in qlibet ꝑte ſui feneſtrã magnaꝫ habẽtẽ.et ad illarum quãlibet clamat alta voce obturatis auribus cũ digit' :vt vox fortiꝰ reſonet: in ſua lingua verba hec ſonantia . nil aliđ poſſe niſi deꝰ ⁊ mahometꝰ eiꝰ nũciꝰ venire ad orationẽ faciendã in releuationẽ peccõꝝ veſtroꝝ et poſtea ſubmittit:legalis illehalla:qđ eſt dicere: non eſt alius victor niſi ſolus deus: ⁊ hec vba oẽs milites ſaraceni portant in ſcut' ſuis:⁊ adhuc ſubmittit:deꝰ eſt omnipotẽs:hore aũt qbus h̃ facit de qbus infra ſequit̃ ſũt quinqꝫ. Prima eſt in aurora quã vocant ʒalaraʒobh: qđ eſt dicere oratio matutinalis:⁊ forte hec fuit cã erroris huiꝰ vbi'fm eũ male recepti:cũ ab illo ꝑcone proferẽ. Scđa hora eſt in tertijs. Tertia in veſꝑis. Quarta in cõpleterio:q̃ reſonat in cenã . Quito in crepuſculo noct' :q̃ ſua lingua reſonat in tenebras:⁊ q̃libet iſtarũ horaꝝ ſaraceni faciũt certas genuflexiones:ſicut de ſero nos facimꝰ ad laudẽ vginis . f Meſqtis.qđ nos vocamꝰ baſilicas vel eccl'iam:ipi vocãt meſqtas: iudei ſynagogas.co.ti.iudei. ⁊.c.cõſuluit. g Conueniũt.audiui ꝙ femine nõ cõueniũt ibi cũ maribꝰ:⁊ qñ itrãt h̃ faciũt nudis ⁊ lot' pedibꝫ:⁊ cũ certa deuotiõe.

a Suſpẽſũ.violãs hãc ſuſpẽſionẽ irregular' ñ eẽt. đ ſen.ex.is q̃.lib.vj.dixit de exceſ.p̃la.c.fi.declarari debuiſſꝫ ad quẽ tũc ſpectaret collatio:ſic factũ fuit.ʒ.ea. cõpilati. đ ſta.mona.c.j.v.abbate. Et ſciẽduꝫ ꝙ aliq̃ ꝯferũt auctãte ap'lica:vt archidiaconꝰ Bonoñ.aliq̃ đ ꝯſuetudĩe aliq̃ de iure cõi ſꝫ Hoſt.q̃ nota.i ſũ.eo.ti.§. pe.in ꝑn.ꝙ vbi aliud nõ apparet ep̃s cũ cap'lo hoc faciet.alle.eo.ti.q.v.veꝝ.parũ facit ⁊ maxime põderata decre.ij.eo.ti.⁊ ip̃ius ſubſcriptione:puta ꝙ in ſtudio iſto cũ ex priuilegio ap'lico dato ab Honorio.iij. archidiaconus h̃ faciat deuolueret̃ ad papã.de conceſ.p̃bẽ. q diuerſitatẽ.ſed q ꝑ aliud ꝑuilegiuꝫ apoſtolicũ mortuo vel abſente archidiacono ep̃s ⁊ cap'lm exercẽt officium ipi ſuccederẽt : ⁊ idẽ eſſet vbi archidiaconus vel aliꝰ ꝯferret de ꝯſuetudine vel de iure: q ſuꝑior ſuppleret.eo.ti.c.ij.j.rñ . Quid đ officiali archidiaconi: dico ꝙ ip̃e ſuſpẽſus eſt:nõ archidiaconꝰ:niſi ratũ habuiſſet đ elec.ſi cõpromiſſarius.§.porro.li.vj. Io.an.

Diuiſio Cedit Prima ꝑs ponit duplicem ſaracenoꝝ exceſſũ:quẽ ſcđa corrigi ꝑcipit ibi:Cuꝫ aũt. b Offenſã.q̃ diſſimulãda nõ ẽ eo. ti. ĩ nõnull'. c Seorſũ.puta q totã vnã terra villã vl' populationẽ tenent ſb ꝑncipe chriſtiano: vl' ha bẽt vnã extremitatẽ terre vl' parochie ꝑmixti:q ĩ qlibet ꝑte ciuitat' cohabitãt chriſtiani. qđlibet iſtoꝝ fert̃ eẽ ĩ Arragonia a diuerſis terris Hiſpanie.

d Saraceni.q̃ debẽt a chriſtianis publice diſtigui ꝑ habitũ.eo.ti.i nõnull'. e Zabaʒala.⁊ habui a reuerẽdo viro antiq̃ dño Iohe theſaurario reg' frãcie q̃ fuit captiuꝰ coꝝ ꝑ q̃drienniuꝫ ꝙ erratum eſt in voca

h Mahometũ. In hiſtoria eccleſiaſtica legit̃ mahometũ nutritum fuiſſe a quodaꝫ clerico nobili romano:qui cum tempore Bonifacij pape quarti quedã petita imperrare non potuiſſet:apoſtatauit a fide ⁊ nutriuit illum cũ q̃dã colũba alba q̃ recipiebat grana đ aure eius:⁊ ſic erudita per hoc ꝙ qñ volebat mahometꝰ: illa ponebat ĩ publico os ad aurẽ : ſic dicebat ꝙ ſpũſ ſanctus alloquebat̃ ⁊ inſtruebat illũ: iſte poſtmodum dedit legẽ ſaracenis et hec in hiſtorijs eccl'iaſtic' pleniꝰ repiri poſſũt. i Ad locũ.qui dicit̃ mecha. k Saracenus.cõiter habemus ꝙ fuerit machometus de q̃ ꝑmiſit. l Aliq̃.q̃ nõ cohabitẽt chriſtianis. Mahometo